

Гарванътъ поглежда съ едно око на спещия
и важно кима съ дългата си клъвка.

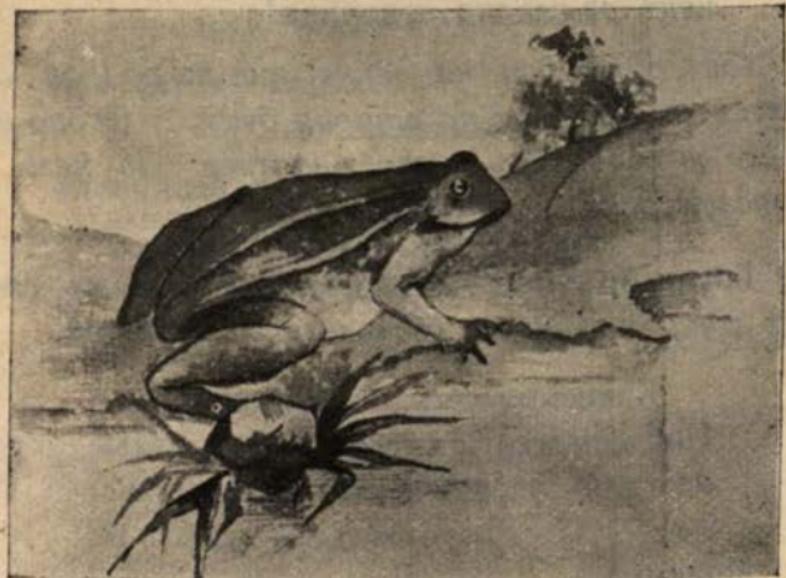
А азъ отдавна го познавамъ.

Момината сълза бързо.

О кой е, кой е съ тъзъ очи,
въ кой свѣта се цѣлъ оглежда?

Ягодата тихо.

Къмъ менъ дори и не поглежда,
това обидно ми звучи...

— Какъ-какъ? . .

Жабата любопитно.

Какъ-какъ? Какъвъ е той — кажи!

Заецътъ по-смѣло.

Ловецъ не е...